

[Gammelgaard]

undlod at nævne en meget væsentlig konklusion i budgetdepartementets fremstilling. Det hedder nemlig f.eks.:

»Da SD-oplægget samtidig lægger op til en mærkbar nedsættelse af arbejdstiden, hvor kompensationsproblemet skal forhandles mellem parterne, må det betvivles, om de indkomstpolitiske målsætninger kan realiseres.

Der er næppe fortilfælde for, at en arbejderpartiregering ved frivillig indkomstpolitik har kunnet sikre en lavere nominel lønstigning end OECD-gennemsnittet.«

Derefter hedder det:

»Forudsætningerne om udviklingen i den offentlige sektor dækker ligeledes over en meget ambitiøs politik. Ud fra historiske erfaringer er det årlige pres på de offentlige udgifter som følge af nye behov og »pakker« af højt prioriterede aktiver på ca. 3-4 pct. om året. Hvis SD skal realisere en vækst på 1,5 pct. om året, skal der altså skæres med 1-2 pct. om året (3-6 mia kr.) i eksisterende opgaver, medmindre de nye behov afvises. SD-oplægget tager ikke stilling til dette problem, som imidlertid er helt afgørende for de kommende års økonomiske udvikling.«

Det nævnte den socialdemokratiske ordfører ikke, da han citerede fra budgetdepartementets redegørelse, som indeholder en vurdering af det socialdemokratiske oplæg.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Jeg kan ikke forstå, hvad hr. Gammelgaard har imod en ambitiøs politik. Det ligger jo både i den konservative vej og i den solidariske vej, at hvis dette samfunds problemer skal løses, vil det stille meget store krav til nytænkning og til sammenhold, det er der jo ingen tvivl om. Jeg sagde også, at hvis forudsætningerne indfries, så viser budgetdepartementets tal ... Jeg står her med tabellen. Jeg ved ikke, om folk kan se den. På side 3 findes der nogle niveautal for 1990. De er jo meget usikre, men lad os alligevel bruge dem, for det gør budgetdepartementet. Man forlænger frem til 1990 regeringens politik – og deri ligger der endda en vis arbejdstidsnedsættelse. Resultat: 230.000 arbejdsløse. Den solidariske politik: 100.000. Betalingsbalance i procent af bruttonationalproduktet: 0. Altså balance i begge situatio-

ner. Drifts-, anlægs- og udlånsbudgetunderskuddet er mindre i det socialdemokratiske oplæg end i den konservative regerings oplæg. Så meget om hr. Gammelgaard.

Hr. Fogh Rasmussen rettede den – undskyld, jeg siger det – lidt primitive anklage mod socialdemokratiet, at vi skulle være i lommen på hr. Dohrmann. Det svarer til, at man om Bertel Dahlggaard sagde, at han var i lommen på Christmas Møller, fordi Christmas Møller svigtede datidens konservative regering, nemlig Madsen-Mygdal, eller at man om hr. Poul Sørensen, som var leder af det konservative folkeparti i 1967, havde sagt, at han var i lommen på Aksel Larsen, der var leder af SF. Lad os nu ikke blive for primitive.

Til hr. Dohrmann vil jeg sige, at det var ikke mig, der sagde, at fremskridtspartiet har haft stor indflydelse. Jeg har jo ikke deltaget i forhandlingerne i spejlsalen eller uden for spejlsalen. Det er statsministerens ord, jeg refererer til.

Finansministeren (Christophersen):

Jeg skal senere på dagen vende tilbage til hr. Svend Auken oprindelige, lidt ophidsede indlæg og alene bruge min tid her på at forsvare budgetdepartementets dygtige medarbejdere.

Det er jo sådan, at man må foretage beregninger på grundlag af de forudsætninger, der bliver stillet op. Det gør man alle steder. Men det interessante spørgsmål er selvfølgelig: holder disse forudsætninger? Problemet med hr. Svend Auken's forudsætninger er, at de normalt ikke holder, og det har hr. Svend Auken dokumenteret meget klart i sit første indlæg i dag. For hvad stod hr. Svend Auken og sagde heroppefra? Han sagde, at regeringen havde begået mange kritisable ting, og så blev vi angrebet for hele vores indkomstpolitik, for hele vores indsats for at begrænse de offentlige udgifter. Kernen i det, som hr. Svend Auken tror er socialdemokratiets politik, er i virkeligheden, at man yderligere forstærker denne indkomstpolitik og yderligere begrænser underskuddet på statsfinanserne. Men den konsekvens vil hr. Svend Auken ikke tage i sit eget partis politik; derfor er det luftsteg og vindfrikadeller alt sammen.

(Kort bemærkning).